

## Szeged fölirata a Fehértó ügyében.

— Hogyan kíván védekezni a hatóság a vadvizek ellen. —

(Saját tudósítónktól.) Ismeretes, hogy az elmúlt tavasszal sok gondot okozott a Fehértó, mely körülbelül 20.000 hold termőföldet elöntött. Áprilisban a törvényhatósági bizottság rendkívüli közgyűlést is tartott ebben az ügyben, amely többek közt elhatározta, hogy a védelmi intézkedések megtétele végett felir a földművelési és honvédelmi miniszterhez.

A tanács hétfői ülésén dr. Turóczy Mihály tiszti főügyész bemutatta azokat a föliratokat és átiratokat, amelyeket a közgyűlési határozat értelmében küldeni kell.

Az a fölirat, amelyet a földművelési miniszterhez intéz a város, értesíti a minisztert a határozatokról és arról, hogy a csatorna kimélyítési tervezete munkában van. A nagymennyiségű víztömeg elvezetéséről az őszi esőzések beállta előtt kell gondoskodni. Erre 300 embernek egy havi munkája szükséges, melyet azonban a város a nagy munkáshiány miatt nem tud biztosítani és így abba a helyzetbe kerül, hogy a tervezett levezetési munkálatokat nem tudja keresztülvinni. Ez a körülmény előre ki nem számítható mezőgazdasági károkkal fog járni és nem ok nélkül lehet attól tartani, hogy a Fehértó visszine annyira fog emelkedni, hogy a mellette levő budapest—szegedi műutat is elönti és fölhúzódnak esetleg a várost övező körtöltéshez, aminek következtében elborítja a rókusi és felsővárosi feketeföldeket, eltekintve attól, hogy visszahatással lesz az összes felsőtanyai egyéb területekre is, aminek folytán 20.000 katasztrális holdra tehető az a terület, amelyet a Fehértó elöntéssel fog fenyegetni. Megemlékezik a fölirat arról is, hogy a király is érdeklődött a fehértói bajok felől és kéri a város a minisztert, hogy járjon közbe a honvédelmi miniszternél, hogy a szegedi műszaki csapatokból a szükséges munkaerőt bocsássa a város rendelkezésére.

Ezek az intézkedések csak a közvetlen veszély elhárítására nyújtanak védelmet. Állandó védelem szükséges. Ehhez pedig a Duna—Tisza közti vadvizek rendszeres, egyöntetű szabályozása szükséges. Kéri a város a minisztert, hogy a Duna—Tisza köze belvizeinek rendezését állami feladatnak mondja ki és a kérdést törvényhozási úton rendezze.

A város a szükséges munkaerő kirendelése iránt hasonló föliratot intéz a honvédelmi miniszterhez, továbbá fölkéri Pestpilisolt-, Csongrád- és Bácsbodrog megyét, Hódmezővásárhely és Baja városokat, hogy hasonló föliratban támogassák a városnak azt a kérését, hogy a Duna—Tisza közti vadvizek levezetését állami feladatnak tekintsék.

Végül Csongrád megye alispánjához intéz átiratot a város. Ebben elmondja, hogy a Szegedi Ármentesítő és Belvizszabályozó Társaság ludvári zsilipje és szivattyú telepe számára zsilip- és szivattyúkezelési szabályok vannak megállapítva. E szabályzat 3-ik és 4-ik szakasza a társaságot följogosítja

arra, hogy a holtiszlai kanyarba torkoló matyéri zsilipet plusz 3,20 méternél lezárhassa. Később a társaság oly közgyűlési határozatot hozott, amely szerint plusz 2,40 méternél lezárhatja. A határozat 4. §-a szerint, ha a holt kanyar vize plusz 3,20 méternél magasabban van, a szivattyútelep működésbe hozandó és oly erővel tartandó üzemben, hogy a kanyar vizállása a plusz 3,20 métert meg ne haladja.

## A kéményseprő szerencséje.

Tomori Ferenc 1881. évi születésű kéményseprő segéd legelőször 1909 december 27-én vállalt munkát Kittka szegedi felsővárosi mesternél. Ekkor 1912 április 7-ig, tehát két és fél évig dolgozott Kittkánál és a kilépéskor nyert bizonyítvány tanúsága szerint becsületes ember, megbízható, munkáját jól és rendesen végezte, akit a legmelegebben lehet ajánlani mindenkinek. Kittka — az események tanúsága szerint — a legkomolyabban vette a saját meleg ajánlását, mert 1914 február 3-tól ismét nála dolgozik az 1907-ben felszabadult Tomori, még pedig ez alkalommal az első alkalmaztatásánál hosszabb ideig, 1917 július 10-ig, vagyis közel három és fél évig.

Alig hat hónappal azután, hogy Kittka másodízben alkalmazta az akkor 33 éves Tomorit, kiűtött a világháború, mely most már teljes három éve szedi áldozatait: a frontokon és itthon. A háború nagy kiterjedése már az első évben szükségessé tette a békében alkalmatlan b) osztályú népfölkelők sorozását és az egyik ilyen sorozáson alkalmasnak találták Tomori Endrét is. Kittka folyamodott Tomori felmentéséért. Kérvényét kedvezően intézték el, nem azért, mert ő maga a háborús nehéz viszonyok ellenére sem igen öltötte fel a kéményseprés szerencsés kosztümjét, hanem inkább mással foglalatoskodott, hanem azért, mert a kéményseprés mesterségének zavartalan üzése némi vonatkozásban van a tűzbiztonsággal, amit okos és gondos hatóság minden körülmények között respektálni szokott. Így történt, hogy felsőváros egyetlen kéményseprőmestere számára felmentették annak egyetlen segédjét, aki majd egyedül végezte az egész kerület munkáját.

1914 február 3. óta, amikor Tomori másodízben foglalta el állását Kittkánál, nagyot változott a világ sora. A drágaság olyan méretekben emelkedett, mintha 36 év óta lenne világháború, mintha 300 évet éltünk volna át azóta. Akár így, akár úgy, gyalgó életünkben hosszú idő, ami alatt a legegyszerűbb munkás jövedelmének is emelkedni kell, ha csak sorsának javítása helyett az idő mulásával nem akar mind közelebb jutni keserves élete legkietlenebb állomásához, amit mindannyian elkerülni igyekszünk: az éhezéshez.

Tomori Endre 1914 február havában 80 K fizetéssel lépett szolgálatba. Ne tessék rémüldözni: nem ebből kellett megélnie. A kéményseprő segédnek mellékjövedelme is van, Tomori például 60—80 koronát keresett havonta kéményégetésből, kályhaseprésből és egyebekből. A keresete így együtt sem valami nagy, de hát számolni kell a sors keserves szatirájával: kéménysepről látni másnak csak szeren-

Ez a rendelkezés már clavult és a város azért keresi meg Csongrád megye alispánját, hogy az illető rendelkezésnek oly módosítását rendelje el, amely szerint a zsilip nyitva hagyandó addi, amíg a holtkanyar vízszintje a három métert el nem éri és hogy a ludvári telep köteles a szivattyúzást a jelenlegi plusz 3,20 méter vizállás helyett már akkor megkezdeni, ha a holtkanyar szintje a plusz 2 méter magasságot eléri.

ese. A háború kitörésével azonban egyre fogytak a mellékjövedelmek. Kéményt ma már alig égetnek: nincs petróleum. A mellékjövedelem egyéb okok miatt is csökkent, de a havi 80 korona fizetés a hosszú 3 és fél év alatt egy fillérrel sem emelkedett.

Az idén július elején azután egy szép napon bátorra edzette Tomorit az őt és családját egyre jobban fenyegető nincsetlenség és tekintettel arra, hogy a rettenetes háborús drágaság közepette sem kapott 3 és fél év óta fizetésemelést, hogy a mellékjövedelmei a végsőkig lecsappantak, hogy a mesterek díjait öven százalékkal emelte a város, havi fizetésének 150 koronára való felemelését kérte. Kittka előbb kézzel-lábbal tiltakozott minden fizetésjavítási offenzíva ellen, majd megajánlotta nyomban 20 és október 1-től ismét 20 korona javítást. És mert Tomori ezt nem találta kielégítőnek, nyomban elbocsájtotta és a hatóságnál bejelentette, hogy nélkülözhetetlensége megszűnt, felmentésére nincs tovább szüksége.

Szegény Tomori, kinek szerény keresetere egy asszony és egy apróság vár bizalmával és éhesen, mit tehetett mást, megalázkodott, felkereste Kittkát és kijelentette neki, hogy havi 120 koronáért hajlandó dolgozni. Kittka táncoltatta néhány napig Tomorit, azután megmondta neki, hogy megadná most már nyomban is a 120 koronát, de bizony ő nem szaladgál a városházára, nincs már rá egyébként sem szüksége, vannak inasai, majd azokkal dolgozik.

Tomori bevonul. Százezren megtették már előtte. De hogy lett nélkülözhető a háború harmadik esztendejének végén, amikor fizetésemelést kért, ha nélkülözhetetlen volt eddig, amikor eddig természetszerűleg nem voltunk annyira szűkiben az embereknek, mint most? Ajánljuk ezt az ügyet az illetékes hatóságok figyelmébe.

## Bombáztuk a vernai katonai telepeket.

BUDAPEST, július 16. (Közli a miniszterelnöki sajtóosztály.) Tengeraltjáró naszádaink egyike, amelynek Trapp sorhajó hadnagy a parancsnoka, július 8-án a vernai (Északafrika) katonai építményeket egy órán át jó eredménnyel lövöldözte. Az ellenséges szárazföldi ütegek tüzelése sikertelen volt.

HAJÓHADPARANCSNOKSÁG.

Osram

A bevált fémzáras izzólámpa

Kapható Fonyó Sománál Szegeden